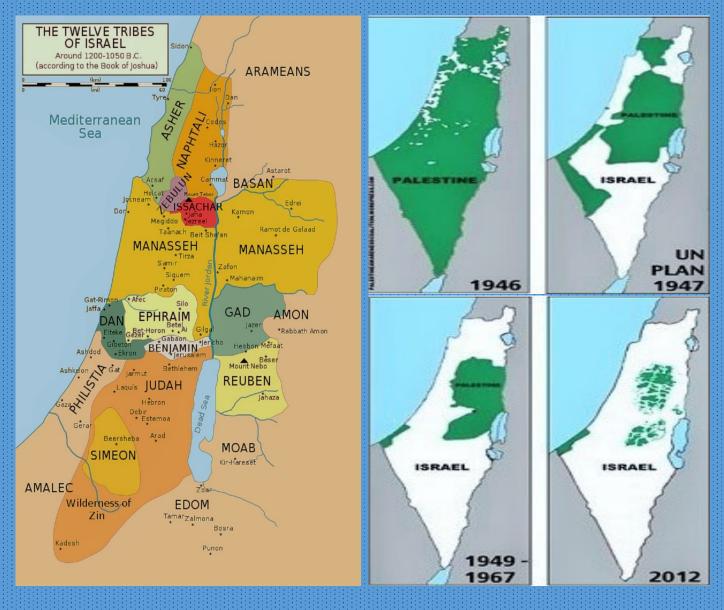
THERE IS NO ISRAEL WITHOUT JOSEPH OPOLIA ICOS SICORIA INTERPORTATION OF THE PROPERTY OF THE PR

The historical, Biblical and prophetic reality of the Kingdom of Israel

המציאות ההיסטורית, התנ"כית והנבואית של הממלכת ישראל

ענוויאל בן אפרים/Anvayel Ben Ephraim

THERE IS NO ISRAEL WITHOUT JOSEPH

אין ישראל ללא יוסף

The Historical, Biblical and Prophetic Reality of the Kingdom of Israel

המציאות ההיסטורית, המקראית והנבואית של ממלכת ישראל

Anvayel Ben Ephraim בן אפרים אויטול בן

Published 2022 by Anvayel Ben Ephraim, this publication may be freely shared.

פורסם בשנת 2022 על ידי עמנואל בן אפרים, פרסום זה ניתן לשיתוף חופשי.

The support of the nonprofit organization, *A New Day*, אליית השחר על"ל in Israel helped make this writing possible. Any comments may be forwarded to me at risingsense?@gmail.com/

In this paper I will seek to show that historically, archeologically and biblically, the name *Israel* is associated with what was known as the *Northern Kingdom*. Biblically, this kingdom is further associated with the family of *Joseph* thru his son *Ephraim*, therefore, there should surely be some outward acknowledgement of these facts in modern day Israel, yet this is far from true; neither of the names *Joseph* or *Ephraim* receives any formal honor or recognition in the country that bears the name that was bequeathed to them, because the northern kingdom – *Israel* – has been absorbed within *Judah/Judaism*.

It is time to rectify this unfortunate situation.

תמיכתה של העמותה "A New Day", עליית השחר ע"ר בישראל סייעה להפוך את הכתיבה הזו ,"A New Day", של העמותה לאפשרית. ניתן להעביר אלי הערות כלשהן למייל

במאמר זה אבקש להראות כי מבחינה היסטורית, ארכיאולוגית ותנכ"ית, השם ישראל קשור למה שכונה הממלכה הצפונית. מבחינה מקראית, ממלכה זו קשורה עוד יותר למשפחתו של יוסף דרך בנו אפרים, ולכן, בוודאי צריכה להיות הכרה חיצונית בעובדות אלה בישראל של ימינו, אך הדבר רחוק מלהיות נכון; אף אחד מהשמות יוסף או אפרים אינו זוכה לכבוד או הכרה רשמיים בארץ הנושאת את השם שהוריש להם, משום שהממלכה הצפונית – ישראל – נקלט בתוך יהודה/יהדות.

הגיע הזמן לתקן את המצב המצער הזה.

Table of Contents

Introduction	5
PART I: Historically	6
PART II: The Hebrew Bible	10
Conclusion	19
Bibliography	22
מבוא	23
'היסטורית: חלק א	24
: חלק ב' התנ"ך העברי:	27
מסקנה	35
ביבליוגרפיה	38
	39

Introduction

In an article published recently in the *Times of Israel*¹, Professor Israel Finklestein made the following statement:

"As far as I can judge, it dates to the 11th century BCE. As such, it can be understood as representing the groups which established the kingdom of Israel (the Northern Kingdom) in the 10th century BCE. In other words, it is an early Israelite site," he told The Times of Israel."

The kingdom that Professor Finklestein speaks of is more popularly known as the *ten lost tribes*, written off as having no real significance today. Regardless, this does not detract from the historical truth of its past existence and prominence; Archeology has proven conclusively that the northern kingdom was known as *Israel* and that it rose to ascendency before its southern brother, *Judah*, enjoying wide ranging respect as a kingdom. The article in the *Times of Israel* if verified would also mean that the worship of YHWH within the borders of Caanan/Israel originated in the north, which is another reason for understanding the importance of the place of the northern kingdom in the history and legacy of the people known as the *Children of Israel*, as well as its place in today's *State of Israel*.

 $^{^1\,}https://www.timesofisrael.com/archaeologist-claims-to-find-oldest-hebrew-text-in-israel-including-the-name-of-god/?utm_source=The+Daily+Editio\%E2\%80\%A6$

PART I: Historically

"In the first half of the eighth century B.C.E., Israel ruled over the lion's share of the territory of the two Hebrew kingdoms (fig. 1), and its population accounted for three quarters of the people of Israel and Judah combined (Broshi and Finkelstein 1992). Israel was stronger than Judah both militarily and economically, and in the first half of the ninth century and in the first half of the eighth century—almost half the time the two kingdoms co-existed—Israel dominated the southern kingdom. Nonetheless, Israel has lingered in the shadow of Judah, both in the story told in the Hebrew Bible and in the attention paid to it by modern scholarship."²

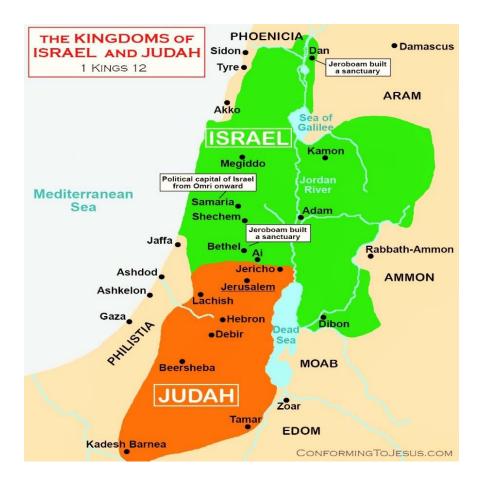

Fig. 1

 $^{^2}$ I. Finkelstein, *THE FORGOTTEN KINGDOM The Archaeology and History of Northern Israel*, © 2013 by the Society of Biblical Literature, intro.

I am neither an archeologist nor a historian, therefore I have no "new" information to present in these areas. What I will do is quote various writings from authors who are recognized experts that prove the existence of the northern kingdom both archeologically and historically. In particular I recommend the writings of Professor Israel Finkelstein – quoted above – and those of Professor Nadav Naaman. Professor Finkelstein's quoted book in particular gives a very through explanation of the northern kingdom and what he views as its significance today. Their works contain references to other experts in their fields whose writings can thereby additionally be consulted.

- Samaria was captured by Assyria in 722–720 B.C.E. (for details, see Becking 1992). The northern kingdom disappeared forever, groups of its elite population were deported to Mesopotamia, and foreign groups were settled by the Assyrians in the territories of the fallen kingdom.
 - This was the end. Or was it? In a surprising twist of history, a short while later Israel was back, not as a kingdom but as a concept.1 In fact, the fall of one Israel opened the way for the rise of another Israel—the children of Israel—composed of twelve tribes, encompassing the territory ruled by the two Hebrew kingdoms. In the course of this transformation, texts that originated in the northern kingdom were incorporated into the Bible, to form part of the great Hebrew epic.³
- During its short period of existence, the Northern kingdom challenged its southern neighbor Judah in virtually every domain. As early as the late 10th century B.C.E., the North Israelite monarchs established control over territory with improved environmental conditions, important land routes and other essential resources. A few decades later, Israel was already engaged in global politics and actively participated in the resistance to the growing power of Assyria.⁴

A North Israelite Royal Administrative System and its Impact on Late-Monarchic Judah, pg. 2 Hebrew Bible and Ancient Israel, © 2017 Mohr Siebeck GmbH & Co. KG, Tübingen

³ Israel Finkelstein, *THE FORGOTTEN KINGDOM The Archeology and History of Northern Israel*, © 2013 by the Society of Biblical Literature, pg. 165

⁴ Assaf Kleiman

- Therefore, Aharoni did not consider it necessary to propose an argument for the existence of tax collection in the Northern Kingdom in general, or an argument for the assumed taxes as an explanation for the Samaria Ostraca. I have maintained that we can speak of a developed state in Judah only at the end of the 8th century at the earliest, and in Israel only from the middle of the 9th century (Niemann 1993).⁵
- In an effort to contribute to the study of the early Israelite traditions, I here examine some episodes that I propose we identify as fragments of a lost North Israelite conquest story. These episodes are imbedded now in various biblical narratives that relate the early history of Israel, and I suggest combining and treating them as pieces of a lost story, reflecting the way in which the conquest of the Land was memorialized in the Northern Kingdom.⁶
- The Tel Dan stele consists of several fragments making up part of a triumphal inscription in Aramaic, left most probably by Hazael of Aram-Damascus, an important regional figure in the late 9th century BCE. The unnamed king boasts of his victories over the king of Israel and his apparent ally the king of the "House of David" (b y t d w d). It is considered the earliest widely accepted reference to the name David as the founder of a Judahite polity outside of the Hebrew Bible, though the earlier Mesha Stele contains several possible references with varying acceptance. A minority of scholars have disputed the reference to David, due to the lack of a word divider between byt and dwd, and other translations have been proposed. The Tel Dan stele is one of four known inscriptions made during a
- roughly 400-year period (1200-800 BCE) containing the name "Israel", the others being the Merneptah Stele, the Mesha Stele, and the Kurkh Monolith.⁷

⁵ A New Look at the Samaria Ostraca: The King-Clan Relationship, © 2015, Ugarit-Verlag – Buch- und Medienhandel GmbH, Münster ISBN Print: 978-3-86835-117-0 – ISBN E-Book: 978-3-86835-145-3

⁶ Nadav Naaman Tel Aviv University, *Rediscovering a Lost North Israelite Conquest Story*, Rethinking Israel: Studies in the History and Archaeology of Ancient Israel in Honor of Israel Finkelstein © Copyright 2017 Eisenbrauns.

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Tel_Dan_stele#Interpretation_and_disputes

There is no controversy concerning the references in the Tel-Dan stele to the *king of Israel* because it is a well-established and accepted fact that the northern kingdom was known as *Israel* and the southern as *Judah*, which further shows that this historical dichotomy simply is not commonly known today or when it is probably not seen as that important, because the 10 tribes that comprised the northern kingdom are considered *lost* in today's world. However, archeology and history can only reveal what *was*, they cannot cast any light on the future. This is when we must turn to the Hebrew Bible.

PART II: The Hebrew Bible

"This Bible has a long and complicated history. It was not written by a single author as a single book, the way modern books are, but reflects ancient Israelite or Jewish literature written over a one-thousand-year period by a small civilization that existed on the margins of the great ancient empires of Egypt, Mesopotamia, Persia, and Greece...

In reconstructing the history of ancient Israel, it is important to remember that history does not write itself: The people who write history' decide what did or did not happen and the ways in which events are connected. Judgments are made about what is worth remembering and what can be discarded, as well as how to organize events and impose a story line on complex occurrences. Long time spans are reduced into more manageable blocks. Every historian faces difficult decisions, but this is particularly so for historians grappling with the history of ancient Israel. Given its sheer length and diversity, the Bible cannot be ignored when attempting to reconstruct this period. However, while the Bible is essential for reconstructing the history of earliest Judaism, this does not mean that it is especially reliable. Modern historians of ancient Israel cannot simply paraphrase the Bible, or accept its accounts at face value, and they must consider extrabiblical sources, as well."8

While the Hebrew Bible may not be a reliable historical source- as stated above-when studying the history of ancient Israel, it must be considered, especially because it not only relates its version of that history, but also predicts the future of the Israelite people! The future it predicts is based on the history it relates, and most people today are more concerned with that future, particularly since the establishment of the State of Israel. With the passing of the *Jewish State Law*⁹, the nation officially defined itself as *Jewish*, which raises the question, what does this mean in terms of our understanding of the historical *Israel* that we know existed as a distinctly different polity from the *Judeans/Judahite* historical ancestors of today's *Jewish* people?

⁸ Marc Zvi Brettle*r, The Hebrew Bible and the Early History of Israel,* The Cambridge Guide to Jewish History, Religion, and Culture, CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS 2010

⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Basic Law: Israel as the Nation State_of_the_Jewish_People#cite_note-:0-2

In its *Declaration of Independence*¹⁰, the State of Israel's founding fathers gave voice to their belief in the words of the prophets of Israel ("it will be based on freedom, justice and peace as envisaged by the prophets of Israel... the great struggle for the realization of the age-old dream - the redemption of Israel."), therefore, we should examine the words of those prophets and what they had to say about *Judah* and *Israel*.

"14 And Israel stretched out his right hand, and laid it upon Ephraim's head, who was the younger, and his left hand upon Manasseh's head, guiding his hands wittingly; for Manasseh was the first-born.

15 And he blessed Joseph, and said: 'The God before whom my fathers, Abraham and Isaac did walk, the God who hath been my shepherd all my life long unto this day,

16 the angel who hath redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named in them, and the name of my fathers, Abraham and Isaac; and let them grow into a multitude in the midst of the earth."¹¹

Here, in Genesis 48, Jacob/Israel bestows a blessing upon Joseph by giving the inheritance of his name to Joseph's two sons, Ephraim- the youngest- and Manasseh. He further states that this name would also represent the names of his fathers, Abraham and Isaac; thereby *the Children of Israel* comes to mean, *the Children of Abraham, Isaac and Jacob*, and set Ephraim before Manasseh as the first-born in the stead of Reuben. After the separation of the nation with the death of Solomon (ref. 1 Kings 11:26-37), the names *Israel* and *Ephraim* become almost synonymous (Ref. The book of Hosea; Jeremiah 31:8; Ezekiel 37:16, 19), and the distinction between the two kingdoms a major focal point of prophecy (ref. Amos 1:1, 7:10-12; Isaiah 11:12, 13: Jeremiah 30: 3, 4, 25, 31:26, 30, 33:7, 14; Ezekiel 37).

These Biblical accounts support the revealed archeological and historical records that *Israel* and *Judah* were distinct and go even further to predict their presence in the

-

¹⁰ https://m.knesset.gov.il/en/about/pages/declaration.aspx

¹¹ https://mechon-mamre.org/p/pt/pt0148.htm

land at a future date as two separate polities before being united. Both the historical and biblical records tell us that, after the Assyrian conquest of the northern kingdom of Israel, many residents of that area migrated to the territory of Judah and resided there.

"It was only the fall of the northern kingdom and the move of a large number of Israelites to Judah that brought about the rise of pan-Israelite ideology in the south. The new vision promoted the idea of the supremacy and sole legitimacy of the Davidic dynasty and the Jerusalem temple among the mix of Judahites and Israelites that now constituted the population of Judah. Still later, with the withdrawal of Assyria, this ideology was expanded to include all people and territories that were once ruled by the two Hebrew kingdoms. As part of this ideological process, and in competition with the remaining Israelites, the Samaritans, and their temple at Mount Gerizim, the term Israel was transformed from the name of the kingdom to a concept of a future unified nation living under a Davidic king and worshiping in the Jerusalem temple. The short, two-century-long history of the kingdom of Israel gave birth, then, to the millennia-long concept of the people of Israel." ¹²

While one could say that the unification of the two kingdoms took place after the return from Babylon and the rebuilding of the temple (Ezra 2:70: Nehemiah 7:72), to me this period fails to fulfil the prophecies because there was no formal representation of the northern kingdom at that time nor afterwards until this day. The prophecies of Isaiah, Jeremiah and Ezekiel clearly express a return to the land by both Hebrew nations as separate entities that would recognize one another as equals and reunite. This has yet to occur, though the seeds of such a return are within the state of Israel's *Declaration of Independence* ("THE STATE OF ISRAEL will be open for Jewish immigration and for the Ingathering of the Exiles"), where the word "Exiles" should be understood to mean those of the northern kingdom taken by the Assyrians, as it would be redundant to read "Jewish immigration", and "Exiles" as referencing the same people. The founding fathers

 $^{^{12}}$ Israel Finklestein, The Forgotten Kingdom, The Archeology and History of Northern Israel, Copyright © 2013 by the Society of Biblical Literature

of the State knew of the difference and took it into account without explicitly stating that the "Exiles" were of the northern kingdom, Israel, perhaps in light of the fact that their intent was to give that name to their new State!

Fig. 2

As *Yehudim/Jews*, the people who founded the new State are at most representative of the ancient kingdom of Judah, all of whose citizens were known as

such. The new State, because its name, *Israel*, should give the description *Israelites* to its residents, however, the term that used today is *Israelis*, which avoids –in my opinion-connecting today's residents with those of ancient *Israel*, i.e., the northern kingdom. Within the religious Jewish community, the difference between the two kingdoms is well known and recognized:

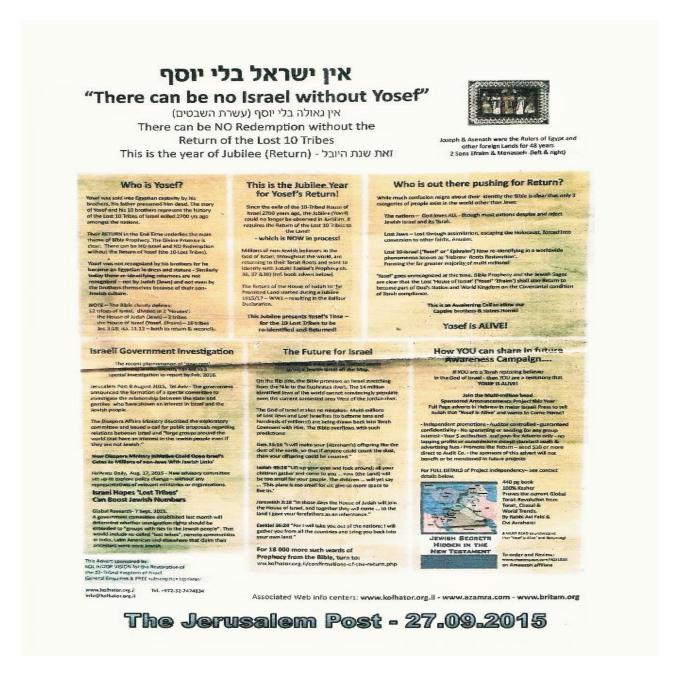

Fig. 3

Chabad.org

A Rift Extending Across History

Based on the teachings of the Lubavitcher Rebbe

The conflict between Joseph and his brothers, particularly that between Joseph and Judah, runs like a seam across the entire history of Israel. At times Joseph gains the upper hand, at times Judah prevails, but the schism always resurfaces. Our sages even speak of two messiahs, each with a role to play in the final

fulfillment of Israel's mission—a messiah descended from Joseph, and a messiah from the royal house of David, from the tribe of Judah.

https://www.chabad.org/parshah/article_cdo/aid/1122/jewish/A-Rift-Extending-Across-History.htm

1/5

The religious have anticipated the return of the house of Joseph/Israel, with many believing this must take place before the return of the Jewish Messiah (ref. *The Messianic Idea in Israel*, Joseph Klausner, 1956, pg. 11). The unexpected arrival in 1969 of a group of people from America via Liberia, West Africa, has served to highlight this ambiguity.

"When the first group arrived in Israel at the end of 1969, Interior Ministry representatives did not know the members of the community, who had American citizenship who arrived on flights from Liberia in West Africa. Therefore, it was decided to give them an absorption basket and a residence in Dimona until this becomes clear. At that time, they were granted only work visas and not citizenship. It soon became clear that the members of the group were not Jews, were not entitled to return **and did not even claim to be Jews.** On the contrary, **they claim to be the true descendants of the children of Israel** who returned to the Promised Land "in which at this time the State of Israel now resides". Members of the community were even offered to convert, but they refused on the grounds that **they were the original Israelites**. From then on, the state began to oppose the entry of more groups." (Emphasis mine)

The arrival of this group in 1969 caught the government and people of Israel totally by surprise; they did not know how to deal with the claims of the group because they never anticipated anyone coming and wanting to reside in Israel under the law of return without considering themselves *Jewish!* Yet, this is what happened in 1969, and we can see here the fulfilling of the words of the prophet, Amos 9:

"9 For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, like as corn is sifted in a sieve, yet shall not the least grain fall upon the earth.

14 And I will turn the captivity of My people Israel, and they shall build the waste cities, and inhabit them; and they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; they shall also make gardens and eat the fruit of them.

15 And I will plant them upon their land, and they shall no more be plucked up out of their land which I have given them, saith the YHWH thy God." (Emphasis mine)

¹³https://israeli-ipc.org.il/blackhebrew/

¹⁴ https://mechon-mamre.org/p/pt/pt1509.htm

The house of Israel, i.e., the northern kingdom, was "sifted"/widely and thinly dispersed, among **all the nations!** In the course of over 2,000 years, they became intermingled with the peoples of those nations and were thereby *Israelites* more in spirit than culturally. This is why they often were/are referred to as the *lost tribes of Israel*; no one knew where they were because they were too scattered to maintain a conscious identity as a nation of people; only their God could accomplish their recalling/resurrection (ref. Isaiah 11:12; Jeremiah 31:6-8; Ezekiel 36:17-24, 37:11-14). The only way the government and people of the state of Israel could know whether the declaration of the new arrivals as the returned of the house of Israel was true or not would be by their works; time would either verify their claim or condemn them as liars who would eventually leave the land.

https://www.academia.edu/61509857/Reclaiming our Heritage as Hebrew Israelites

53 years later, 153 members of the community of Hebrew Israelites which arrived in 1969 find themselves threatened with deportation, having voluntarily revealed to government officials their continued "illegal" presence in Israel for many years, some as long as thirty or more. The case is currently in the courts as the community seeks to avoid the deportation of these individuals and families, and while it is true that they were living

here in violation of the law of the state, there is hope that the government will show clemency and allow them to "legally" remain in the country.

The issue has brought attention to the Hebrew Israelites, whose numbers have grown over the course of the years and who continue to live to many exemplary lives. As they have continued practicing their Hebraic lifestyle, they have attracted the interest of the public of Israel and the international press. That they say they are Israelites but not Jewish has naturally raised questions in light of the fact that Israel is "officially" a Jewish state, and this has provided the opportunity to bring forth information similar to that contained in this writing to a broader base of people, to highlight that there is no contradiction in being *Israelite* while not being *Jewish*.

The promise of Amos 9:15 is that the God of Israel would return His people, *Israel*, back to their land and that they would never again be plucked up from there. When we look at the prophet Isaiah, we see that he foresaw difficulties in the reunification of the two kingdoms.

"13 The envy also of Ephraim shall depart, and they that harass Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim." ¹⁵

Ephraim is not to envy the position of Judah, but, also, Judah is not to place obstacles before Ephraim! That the house of *Joseph* is distinct from that of *Judah* is a fact, which is to say that that not all the family of Jacob are *Jewish*, and the promises given to the patriarchs are the collective inheritance of all the sons (if the Bible is true!). This also means that, biblically, *there is no Israel without Joseph!*

-

¹⁵ https://mechon-mamre.org/p/pt/pt1011.htm

Conclusion

In his article, *The Battle for Old Testament and History* ¹⁶, Doctor Gary Gromacki states:

"The battle for Old Testament history and archaeology is a battle for the Bible and the historicity of the people, places, and events described in the Bible. Archaeological discoveries have confirmed the historical accuracy of the Bible. The Bible is a source of historical information and is itself an ancient document that must be consulted in order to understand the ancient Near East."

He argues in favor of accepting the Bible as a creditable source of historical information, despite the current lack of archeological information to substantiate claims like the battle of Jericho. He uses the *Tell Dan Stele* as evidence that time will verify biblical history, because until its discovery, there was no "proof" of a "historical" king David.

"In the summer of 1993, Dr. Avraham Biran and his team were excavating a site labeled Tell Dan, located in northern Galilee at the base of Mt. Hermon. He discovered in the ruins a stele or stone slab containing Aramaic inscriptions. The stele contained thirteen lines of writing, but none of the sentences was complete. Some of the lines contained only three letters while the widest contained fourteen. The letters that remained were clearly engraved and easy to read. Two of the lines included the phrases "The King of Israel" and "House of David."

The Tell Dan stele is the first ancient reference outside of the Bible to mention David. It dates to about 820 BC. In this inscription, Hazael, King of Aram, boasts, "I killed Joram, son of Ahab, King of Israel, and I killed Ahaziah, son of Jehoram, king of the House of David." Second Kings 8:28-29 records Joram's injury in the battle against Hazael, but the Bible tells us that Joram was later actually slain by Jehu (2 Kgs 9:14-26).

¹⁶ THE BATTLE FOR OLD TESTAMENT HISTORY AND ARCHAEOLOGY
Dr. Gary Gramacki, Associate Professor of Rible and Hamilatics Raptist Rible Saminary Clarks

Dr. Gary Gromacki Associate Professor of Bible and Homiletics Baptist Bible Seminary Clarks Summit, Pennsylvania, The Journal of Ministry and Theology 24-55, pg. 53

The Arameans knew he was injured in battle and mistakenly assumed that he died later of his battle wounds. Hazael was victorious over Israel and Judah and erected this stele to celebrate the defeat of the two kings.

In 1994 two more pieces were found with inscriptions which refer to Jehoram, the son of Ahab, ruler over Israel, and Ahaziah, ruler over the House of David or Judah. These names and facts correspond to the account given in 2 Kings 8-9.

The find has confirmed a number of facts. First, the use of the term "House of David" implies that there was a Davidic dynasty that ruled Israel. Here is external affirmation that King David did really exist. Second, the kingdoms of Israel and Judah were prominent political kingdoms. Critics viewed them as insignificant states."¹⁷

His conclusion that the find confirms a "Davidic dynasty that ruled Israel," is flawed; the information he quotes from the stele clearly makes a distinction between the King of Israel, and the King of the House of David. He does go on to acknowledge that there were two kingdoms, Israel and Judah. What we learn from this, once again, is that the distinction between Israel and Judah is widely known and accepted as historical and biblical truth. The question that arises, therefore, is do these Bible maximalists who view the Bible as historically valid, also believe in the prophetic accounts there as well? And do they accept that, Biblically, neither Moses (the deliverer from Egypt) or Joshua (the leader who guided the Israelites into the land after Egypt), can be considered Judahites/Judeans/Jews, as the first was a Levite and the second of the house of Ephraim! Not to mention Samuel, Gideon or Samson; maybe this is why they aren't mentioned a lot in Israel today.

Everyone chooses what they want to accept as "truth;" to have "faith" implies a belief that at some point what is "believed to be true" will actually be proven as such. I am going to close this with two quotes from the New Testament; I do not believe the

¹⁷ THE BATTLE FOR OLD TESTAMENT HISTORY AND ARCHAEOLOGY Dr. Gary Gromacki Associate Professor of Bible and Homiletics Baptist Bible Seminary Clarks Summit, Pennsylvania, The Journal of Ministry and Theology 24-55, pg. 50

person said to have voiced these words was/is God in the flesh, but I do believe he was an Israelite/Judahite/Jew who believed in the God of Israel and the prophecies.

"Think not that I am come to destroy the law, or the prophets: I am not come to destroy, but to fulfil.

For assuredly, I say to you, till heaven and earth pass away, one jot or one tittle will by no means pass from the law (or the prophets!) till all is fulfilled.¹⁸

"But he answered and said, I am not sent but unto the lost sheep of the **House of Israel**." 19

(My emphasis)

¹⁸ https://biblehub.com/matthew/5-17.htm

¹⁹ https://biblehub.com/matthew/15-24.htm

Bibliography

Assaf Kleiman, A North Israelite Royal Administrative System and its Impact on Late-Monarchic Judah, pg. 2 Hebrew Bible and Ancient Israel, © 2017 Mohr Siebeck GmbH & Co. KG, Tübingen

Dr. Gary Gromacki, Associate Professor of Bible and Homiletics Baptist Bible Seminary Clarks Summit, Pennsylvania, *THE BATTLE FOR OLD TESTAMENT HISTORY AND ARCHAEOLOGY*, pg. 50. 53

Hermann Michael Niemann, A New Look at the Samaria Ostraca: The King-Clan Relationship, © 2015, Ugarit-Verlag – Buch- und Medienhandel GmbH, Münster ISBN Print: 978-3-86835-117-0 – ISBN E-Book: 978-3-86835-145-3

Israel Finklestein, The Forgotten Kingdom, The Archeology and History of Northern Israel, Copyright © 2013 by the Society of Biblical Literature

Marc Zvi Brettler, The Hebrew Bible and the Early History of Israel, The Cambridge Guide to Jewish History, Religion, and Culture, CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS 2010

Nadav Naaman, Tel Aviv University, Rediscovering a Lost North Israelite Conquest Story, Rethinking Israel: Studies in the History and Archaeology of Ancient Israel in Honor of Israel Finkelstein © Copyright 2017 Eisenbrauns.

מבוא

במאמר שהתפרסם לאחרונה ב" *טיימס אוף ישראל"* ²⁰אמר פרופ' ישראל פינקלשטיין את הדברים הבאים:

"עד כמה שאני יכול לשפוט, הוא מתוארך למאה ה-11 לפני הספירה. ככזה, ניתן להבין אותו כמייצג את הקבוצות שהקימו את ממלכת ישראל (הממלכה הצפונית) במאה העשירית לפני הספירה. במילים אחרות, זהו אתר ישראלי קדום", אמר ל"טיימס אוף ישראל".

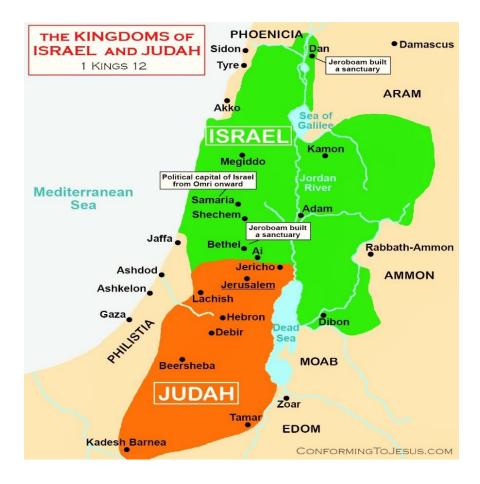
הממלכה שפרופסור פינקלשטיין מדבר עליה ידועה יותר בשם *עשרת השבטים האבודים*, שנמחקה כחסרת משמעות אמיתית כיום. כך או כך, אין בכך כדי לגרוע מן האמת ההיסטורית של קיומו ובולטותו בעבר; הארכיאולוגיה הוכיחה באופן חד משמעי כי הממלכה הצפונית הייתה ידועה בשם ישראל וכי היא עלתה לגדולה לפני אחיה הדרומי, *יהודה*, ונהנה מכבוד רב כממלכה. משמעות הכתבה ב"טיימס אוף ישראל", אם תאושר, היא גם שהפולחן של YHWH בגבולות כנען/ישראל מקורו בצפון, וזו סיבה נוספת להבנת החשיבות של מקומה של הממלכה הצפונית בהיסטוריה ובמורשת של העם המכונה "בני ישראל", וכן את מקומה במדינת ישראל של היום.

.

 $https://www.timesofisrael.com/archaeologist-claims-to-find-oldest-hebrew-text-in-israel-including-the-20 name-of-god/?utm_source=The+Daily+Editio\%E2\%80\%A6$

חלק א' היסטורית:

"במחצית הראשונה של המאה השמינית לפני הספירה שלטה ישראל על חלק הארי של שטחן של שתי הממלכות העבריות (איור 1), ואוכלוסייתה היוותה שלושה רבעים מעם ישראל ויהודה גם יחד (ברושי ופינקלשטיין 1992). ישראל הייתה חזקה יותר מיהודה הן מבחינה צבאית והן מבחינה כלכלית, ובמחצית הראשונה של המאה השמינית – כמעט מחצית מהזמן שבו שתי הממלכות התקיימו יחד – שלטה ישראל בממלכה הדרומית. עם זאת, ישראל השתהתה בצלו של יהודה, הן בסיפור המסופר בתנ"ך והן בתשומת הלב שהקדישה לו ההשכלה המודרנית".

איור 1

אינני ארכיאולוג ואף לא היסטוריון, ולכן אין לי מידע "חדש" להציג בתחומים אלה. מה שאעשה הוא אינני ארכיאולוג ואף לא היסטוריון, ולכן אין לי מידע "חדש" לצטט כתבים שונים של מחברים שהם מומחים מוכרים המוכיחים את קיומה של הממלכה הצפונית הן מבחינה

י. פינקלשטיין, הממלכה הנשכחת הארכיאולוגיה וההיסטוריה של צפון ישראל, 2013 על ידי החברה לספרות מקראית, מבוא., ©

ארכיאולוגית והן מבחינה היסטורית. במיוחד אני ממליץ על כתביו של פרופ' ישראל פינקלשטיין – שצוטטו לעיל – ושל פרופ' נדב נאמן. ספרו המצוטט של פרופ' פינקלשטיין בפרט נותן הסבר מקיף מאוד על הממלכה הצפונית ומה הוא רואה כמשמעותה כיום. עבודותיהם מכילות הפניות למומחים אחרים בתחומם אשר ניתן להתייעץ עם כתביהם בנוסף.

שומרון נכבשה על ידי אשור בשנים 722-720 לפנה"ס (לפרטים ראו 1992). הממלכה הצפונית נעלמה לעד, קבוצות מאוכלוסיית העילית שלה גורשו למסופוטמיה, וקבוצות זרות יושבו על ידי האשורים בשטחי הממלכה שנפלה.

זה היה הסוף. האמנם? בתפנית מפתיעה של ההיסטוריה, זמן קצר לאחר מכן ישראל חזרה, לא כממלכה אלא כתפיסה. למעשה, נפילתו של עם ישראל אחד פתחה את הדרך לעלייתו של ישראל אחר – בני ישראל – המורכב משנים עשר שבטים, המקיפים את השטח שנשלט על ידי שתי הממלכות העבריות. במהלך שינוי זה, טקסטים שמקורם בממלכה הצפונית שולבו בתנ"ך, כדי להוות חלק מהאפוס העברי הגדול.

- בתקופת קיומה הקצרה קראה הממלכה הצפונית תיגר על שכנתה הדרומית יהודה כמעט בכל תחום. כבר בסוף המאה ה-10 לפנה"ס, המלכים הצפון ישראליים ביססו שליטה על שטחים עם תנאי סביבה משופרים, נתיבי יבשה חשובים ומשאבים חיוניים אחרים. כמה עשורים לאחר מכן, ישראל כבר עסקה בפוליטיקה העולמית והשתתפה באופן פעיל בהתנגדות לכוחה הגובר של אשור.²³
 - לפיכך, אהרוני לא ראה צורך להציע טיעון לקיומם של גביית מסים בממלכה הצפונית בכלל, או טיעון בעד המסים המשוערים כהסבר לאוסטרקה השומרית. טענתי שניתן לדבר על מדינה מפותחת ביהודה רק בסוף המאה ה-8 לכל המוקדם, ובישראל רק מאמצע המאה ה-9 (נימן 1993).
 - במאמץ לתרום לחקר המסורות הישראליות הקדומות, אני בוחן כאן כמה אפיזודות שאני מציע שנזהה כרסיסים מסיפור כיבוש צפון ישראלי אבוד. פרקים אלה טבועים כיום בנרטיבים תנ"כיים

 $^{^{\}circ}$ ישראל פינקלשטיין, הממלכה הנשכחת הארכיאולוגיה וההיסטוריה של צפון ישראל, 2013 על ידי החברה לספרות מקראית, $^{\circ}$

אסף קליימ ²³

^{2 &#}x27;מערכת מנהלית מלכותית צפון ישראלית והשפעתה על יהודה המונרכית המאוחרת, עמ'

עטובינגן ,KG אושות GmbH מוהר סיבק 2017 מוהר הקדומה, אובינגן מוהר הקדומה, מ

Ugarit-Verlag − Buch- und Medienhandel GmbH ,2015 © מבט חדש על השומרון אוסטרקה: יחסי המלך-שבט, ^{© 24} ISBN − 978-3-86835-117-0 הדפסה: Münster ISBN ספר אלקטרוני: 6-178 ISBN − 978-3-86835-117-0

- שונים המספרים את ההיסטוריה המוקדמת של עם ישראל, ואני מציע לשלב ולהתייחס אליהם כאל פיסות מסיפור אבוד, המשקף את האופן שבו הונצח כיבוש הארץ בממלכה הצפונית.²⁵
- מצבת תל דן מורכבת מכמה קטעים המהווים חלק מכתובת ניצחון בארמית, שהותיר כנראה חזאל מארם-דמשק, דמות אזורית חשובה בסוף המאה ה-9 לפנה"ס. המלך ללא שם מתגאה בניצחונותיו על מלך ישראל ובעל בריתו לכאורה מלך "בית דוד" (b y t d w d). הוא נחשב לאזכור המקובל המוקדם ביותר של השם דוד כמייסדה של פוליטיקה יהודית מחוץ לתנ"ך העברי, אם כי ה-Stele המוקדם יותר מכיל מספר אזכורים אפשריים עם הקבלה שונה. מיעוט של חוקרים חלקו על ההתייחסות לדוד, בשל היעדר מפריד מילים בין byt ו- dwd, והוצעו תרגומים אחרים. מצבת תל דן היא אחת מארבע כתובות ידועות שנעשו במהלך
- בערך תקופה של 400 שנה (200-800 לפנה"ס) המכילה את השם "ישראל", והאחרות הן מצבת מרבפטה, מצבת משה ומונולית קורך.²⁶

אין מחלוקת לגבי ההתייחסויות מצבת תל-דן למלך ישראל משום שזו עובדה מבוססת ומקובלת שהממלכה הצפונית הייתה ידועה בשם ישראל והדרום בשם יהודה, מה שמראה עוד יותר שהדיכוטומיה ההיסטורית הזו פשוט לא ידועה כיום או כאשר היא כנראה לא נתפסת כחשובה כל כך, כי 10 השבטים שהרכיבו את הממלכה הצפונית נחשבים אבודים בעולם של היום. עם זאת, ארכיאולוגיה והיסטוריה יכולות לתפוך את מה שהיה, הן אינן יכולות לשפוך אור על העתיד. זה הזמן שבו עלינו לפנות לתנ"ך.

https://en.wikipedia.org/wiki/Tel Dan stele#Interpretation and disputes ²⁶

²⁵ אוניברסיטת נדב נעמן תל אביב, ל*גלות מחדש סיפור כיבוש צפון ישראלי אבוד*, לחשוב מחדש על ישראל: מחקרים בהיסטוריה ובארכיאולוגיה של ישראל הקדומה לכבוד ישראל פינקלשטיין © זכויות יוצרים 2017 אייזנבראונס.

חלק ב' התנ"ך העברי:

"לתנ"ך הזה יש היסטוריה ארוכה ומסובכת. הוא לא נכתב על ידי מחבר אחד כספר אחד, כמו ספרים מודרניים, אלא משקף ספרות ישראלית או יהודית עתיקה שנכתבה במשך תקופה של אלף שנה על ידי ציוויליזציה קטנה שהתקיימה בשולי האימפריות העתיקות הגדולות של מצרים, מסופוטמיה, פרס ויוון...

בשחזור ההיסטוריה של ארץ ישראל הקדומה, חשוב לזכור שההיסטוריה אינה כותבת את עצמה:
האנשים שכותבים את ההיסטוריה מחליטים מה קרה או לא קרה ואת הדרכים שבהן האירועים קשורים. פסקי
דין נעשים על מה כדאי לזכור ומה ניתן להשליך, כמו גם כיצד לארגן אירועים ולכפות קו סיפור על
התרחשויות מורכבות. טווחי זמן ארוכים מצטמצמים לבלוקים הניתנים יותר לניהול. כל היסטוריון עומד בפני
החלטות קשות, אך הדבר נכון במיוחד עבור היסטוריונים המתמודדים עם ההיסטוריה של ארץ ישראל
הקדומה. בהתחשב באורכו העצום ובמגוון, לא ניתן להתעלם מהתנ"ך כאשר מנסים לשחזר תקופה זו. עם
זאת, בעוד שהתנ"ך חיוני לשחזור ההיסטוריה של היהדות הקדומה ביותר, אין זה אומר שהוא אמין במיוחד.
היסטוריונים מודרניים של ישראל הקדומה אינם יכולים פשוט לעשות פרפראזה על התנ"ך, או לקבל את
דיווחיו כפשוטם, ועליהם להתייחס גם למקורות חוץ-ביביים".²⁷

בעוד שהתנ"ך העברי אינו יכול להיות מקור היסטורי מהימן - כאמור לעיל - כאשר חוקרים את ההיסטוריה של ישראל הקדומה, יש לקחת אותו בחשבון, במיוחד משום שהוא לא רק מספר את גרסתו של היסטוריה זו, אלא גם מנבא את עתידו של עם ישראל! העתיד שהיא חוזה מבוסס על ההיסטוריה שהיא מספרת, ורוב האנשים כיום מודאגים יותר מהעתיד הזה, במיוחד מאז קום המדינה. עם חקיקת חוק המדינה היהודית, העם ²⁸הגדיר את עצמו באופן רשמי כיהודי, מה שמעלה את השאלה, מה זה אומר מבחינת הבנתנו את ישראל ההיסטורים של יהודה/יהודה של המיהודי של ימינו?

במגילת העצמאות נתנו ²⁹ האבות המייסדים של מדינת ישראל קול לאמונתם בדברי נביאי ישראל ") היא תהיה מבוססת על חירות, צדק ושלום כפי שחזו נביאי ישראל... המאבק הגדול להגשמת החלום עתיק היומין - גאולת ישראל". לפיכך, עלינו לבחון את דבריהם של אותם נביאים ומה היה להם לומר על יהודה וישראל.

State_of_the_Jewish_People#cite_note-:0-2

הוצאת, הובית, דת ותרבות להיסטוריה, קיימברידג' מדריך קיימברידג' להיסטוריה, דת ותרבות יהודית, הוצאת מדריך אוניברסיטת קיימברידג' 2010 אוניברסיטת קיימברידג' 2010

https://en.wikipedia.org/wiki/Basic Law: Israel as the Nation 28

https://m.knesset.gov.il/en/about/pages/declaration.aspx ²⁹

- "14" והושיט ישראל את ידו הימנית, והניח אותה על ראשו של אפרים, שהיה הצעיר, ואת ידו השמאלית על ראשו של מנשה, מכוון את ידיו בשנינות; שכן מנשה היה הבכור.
- 15 והוא בירך את יוסף, ואמר: 'האל אשר לפניהם הלכו אבותיי, אברהם ויצחק, האל אשר היה הרועה שלי כל חיי עד עצם היום הזה.
- 16 המלאך אשר גאל אותי מכל רע, ברך את הבחורים; ויקרא שם שמי בהם, ושם אבותי, אברהם ויצחק; ויגדלו להמון בתוך האדמה'''.³⁰

כאן, בבראשית מ"ח, מעניק יעקב/ישראל ברכה ליוסף בכך שהוא נותן את ירושת שמו לשני בניו של יוסף, אפרים הצעיר ומנשה. עוד הוא קובע כי שם זה ייצג גם את שמות אבותיו, אברהם ויצחק; ובכך בני ישראל מתכוונים, בני אברהם, יצחק ויעקב, ומעמידים את אפרים לפני מנשה כבכור במקומו של ראובן. לאחר הפרדת העם עם מותו של שלמה (מלכים א' י"א 26 – 37), השמות ישראל ואפרים הופכים כמעט לשם נרדף (Ref). ספר הושע; ירמיהו ל"א 8; יחזקאל ל"ז 16, 91), וההבחנה בין שתי הממלכות מהווה מוקד מרכזי לנבואה (ראה עמוס א' 1, ז' 12-10; ישעיהו 11:12, 13: ירמיהו 30: 3, 4, 25, 25, 31:26, 33:7, 10:31.

תיאורים תנ"כיים אלה תומכים בתיעוד הארכיאולוגי וההיסטורי *שנחשף כי ישראל* ויהודה היו נבדלים זה מזה, ואף מרחיקים לכת עוד יותר כדי לחזות את נוכחותם בארץ במועד עתידי כשתי מדינות נפרדות לפני שיתאחדו. הן התיעוד ההיסטורי והן התיעוד המקראי מלמדים אותנו כי לאחר הכיבוש האשורי של ממלכת ישראל הצפונית, רבים מתושבי אזור זה היגרו לשטח יהודה והתגוררו שם.

"רק נפילת הממלכה הצפונית והמעבר של מספר גדול של בני ישראל ליהודה הם שהביאו לעליית האידיאולוגיה הפאן-ישראלית בדרום. החזון החדש קידם את רעיון העליונות והלגיטימיות הבלעדית של שושלת בית דוד ומקדש ירושלים בקרב תערובת בני יהודה ובני ישראל שהיוו כיום את אוכלוסיית יהודה. גם מאוחר יותר, עם נסיגת אשור, הורחבה אידיאולוגיה זו כך שתכלול את כל האנשים והשטחים שנשלטו בעבר על ידי שתי הממלכות העבריות. כחלק מתהליך אידיאולוגי זה, ובתחרות עם בני ישראל הנותרים, השומרונים ומקדשם בהר גריזים, הפך המונח ישראל משם הממלכה למושג של אומה מאוחדת עתידית החיה תחת מלך דוד ומתפללת במקדש בירושלים. ההיסטוריה הקצרה בת מאתיים השנים של ממלכת ישראל הולידה, אם כן, את הרעיוו בו אלפי השנים של עם ישראל". 31

https://mechon-mamre.org/p/pt/pt0148.htm ³⁰

ישראל פינקלשטיין, הממלכה הנשכחת, ארכיאולוגיה והיסטוריה של צפון הארץ, זכויות יוצרים © 2013 של החברה לספרות ³¹ מקראית

אמנם ניתן לומר שאיחוד שתי הממלכות התרחש לאחר השיבה מבבל ובניית המקדש מחדש (עזרא ב' 70: נחמיה ז' 72), אך בעיניי תקופה זו אינה מצליחה להגשים את הנבואות משום שלא היה ייצוג רשמי של הממלכה הצפונית באותה תקופה וגם לא לאחר מכן עד עצם היום הזה. נבואותיהם של ישעיהו, ירמיהו ויחזקאל מבטאות בבירור את חזרתם לארץ של שני העמים העבריים כישויות נפרדות שיכירו זו בזו כשוות ויתאחדו. זה עדיין לא קרה, אם כי זרעי השיבה הזו נמצאים בתוך מגילת העצמאות של מדינת ישראל ("מדינת ישראל תהיה פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות"), שם יש להבין את המילה "גולים" כמשמעותה אלה של הממלכה הצפונית שנלקחה על ידי האשורים, כפי שיהיה מיותר לקרוא "הגירה יהודית", ו"גולים" כמתייחסים לאותם אנשים. האבות המייסדים של המדינה ידעו על ההבדל ולקחו אותו בחשבון מבלי לציין במפורש כי "הגולים" הם של הממלכה הצפונית, ישראל, אולי לאור העובדה שכוונתם הייתה לתת שם זה למדינתם החדשה!

איור 2

כיהודים/יהודים, האנשים שייסדו את המדינה החדשה מייצגים לכל היותר את ממלכת יהודה העתיקה, שכל אזרחיה ידועים ככאלה. המדינה החדשה, בגלל שמה, ישראל, צריכה לתת את התיאור Israelite שכל אזרחיה ידועים ככאלה. המדינה החדשה, בגלל שמה, ישראל, צריכה לתת את התושבים של היום עם לתושביה, עם זאת, המונח המשמש כיום הוא Israeli, מה שנמנע - לדעתי - מחיבור התושבים של היום עם אלה של ישראל הקדומה, כלומר הממלכה הצפונית. בתוך הקהילה היהודית הדתית, ההבדל בין שתי הממלכות ידוע ומוכר:

אין ישראל בלי יוסף "There can be no Israel without Yosef"

אין גאולה בלי יוסף (עשרת השבטים) There can be NO Redemption without the Return of the Lost 10 Tribes This is the year of Jubilee (Return) - זאת שנת היובל

Who is Yosef?

was sold into Egyptian captivity by his lets, His father presumed him dead. The story set and his 10 brothers represent the history e Lost 10 Tribes of Israel exited 2700 yrs ago lets the nations.

is not recognized by his brothers for he an Egyptian in dress and stature - Similarly one or-licealitying returness are not used - not by Judah Diawai) and not even by theirs themselves because of their non-

This is the Jubilee Year for Yosef's Return!

Since the exile of the 10-Tribed House of brost 2700 years ago, the Jubilee (Youri) could no longer be observed in Jurijam & requires the Return of the Lost 10 Tribes to

the Land! - which is NOW in process!

Millions of non-levelsh believers in the God of Israel, throughout the world, are returning to their Torah Roots and want to identify with Josaff Scoker's Prophecy ch. 35, 37 & 38) [ref. book advert below].

Who is out there pushing for Return?

While much confusion reigns about their identity the fibre is clear that only 3 categories of people exist in the world other than leve:

Lost Jews - Lost through assimilation, escaping the Holocaust, forced into conversion to other feiths, Arusim.

Yosef is ALIVE!

Israeli Government Investigation

This Advert sponsored by:
NOT HATOP VISON for the Restoration of
the \$2-0 ded singtom of high
General Enguries & PREF subscription Update

The Future for Israel

Eachdel 36:24 "For I will take you out of the nations; I will gather you from all the countries and tring you back into your own land."

How YOU can share in fitture Awareness Campaign....

JEWISH SECRETS

Associated Web info centers: www.kolhator.org.il - www.azamra.com - www.britam.org

The Jerusalem Post - 27.09.2015

3 איור

A Rift Extending Across History

Based on the teachings of the Lubavitcher Rebbe

The conflict between Joseph and his brothers, particularly that between Joseph and Judah, runs like a seam across the entire history of Israel. At times Joseph gains the upper hand, at times Judah prevails, but the schism always resurfaces. Our sages even speak of two messiahs, each with a role to play in the final

fulfillment of Israel's mission—a messiah descended from Joseph, and a messiah from the royal house of David, from the tribe of Judah.

https://www.chabad.org/parshah/article_cdo/aid/1122/jewish/A-Rift-Extending-Across-History.htm

1/9

הדתיים ציפו לשיבת בית יוסף/ישראל, ורבים מאמינים שהדבר חייב להתרחש לפני שובו של המשיח היהודי (ref. הרעיון המשיחי בישראל, יוסף קלוזנר, 1956, עמ' 11). הגעתה הבלתי צפויה בשנת 1969 של קבוצת אנשים מאמריקה דרך ליבריה, מערב אפריקה, שימשה כדי להדגיש את העמימות הזו.

"כשהקבוצה הראשונה הגיעה לישראל בסוף 1969, נציגי משרד הפנים לא הכירו את חברי הקהילה, בעלי אזרחות אמריקאית שהגיעו בטיסות מליבריה במערב אפריקה. לכן הוחלט לתת להם סל קליטה ומגורים בדימונה עד שיתברר הדבר. באותה תקופה הם קיבלו רק אשרות עבודה ולא אזרחות. עד מהרה התברר שחברי הקבוצה אינם יהודים, אינם זכאים לשוב ואף לא טענו שהם יהודים. להיפך, הם טוענים שהם צאצאיהם האמיתיים של בני ישראל שחזרו לארץ המובטחת "שבה שוכנת כיום מדינת ישראל". חברי הקהילה אף הציעו להם להתגייר, אך הם סירבו בטענה שהם בני ישראל המקוריים. מכאן ואילך החלה המדינה להתנגד לכניסתן של קבוצות נוספות". 32 (ההדגשה שלי)

הגעתה של קבוצה זו ב-1969 תפסה את הממשלה ואת עם ישראל בהפתעה גמורה; הם לא ידעו איך להתמודד עם הטענות של הקבוצה כי הם מעולם לא ציפו שמישהו יבוא וירצה להתגורר בישראל על פי חוק השבות מבלי להחשיב את עצמו כיהודי! ובכל זאת, זה מה שקרה בשנת 1969, וניתן לראות כאן את התגשמות דברי הנביא, עמוס ט':

"9 שכן, לו, אני אצווה, ואני אנפה **את בית ישראל בין כל העמים**, כמו שתירס מנופה במסננת, אך לא תיפול התבואה הפחותה על הארץ.

14 ואני אהפוך את השבי של עמי ישראל, והם יבנו את ערי הפסולת, ויאכלסו אותם; וינטעו כרמים, וישתו את היין שבהם; הם גם יעשו גנים ויאכלו את הפרי מהם.

ההדגשה 33 ."ואני אשתול אותם על אדמתם, ולא יסולקו עוד מאדמתם אשר נתתי להם, אמר יהוה אלהיך". 33 (ההדגשה שלי)

בית ישראל, כלומר הממלכה הצפונית, היה "מנופה"/מפוזר באופן נרחב ודקיק, בין כל העמים!
במשך למעלה מ-2,000 שנה, הם התערבבו עם עמי אותם עמים, ובכך היו בני ישראל יותר ברוחם מאשר
מבחינה תרבותית. זו הסיבה שלעתים קרובות הם היו/מכונים שבטי ישראל האבודים; איש לא ידע היכן הם
נמצאים משום שהם היו מפוזרים מכדי לשמור על זהות מודעת כאומה של אנשים; רק אלוהיהם יכול היה
להשלים אתהזיכרון/תחיית המתים (ראה' ישעיהו י"א 12; ירמ' י"א 12). ירמיהו ל"א:6-8; יחזקאל ל"ו 17

_

[/]https://israeli-ipc.org.il/blackhebrew³²

24, ל"ז 11 - 14). הדרך היחידה שבה יכלו הממשלה והעם של מדינת ישראל לדעת אם ההכרזה על העולים החדשים כשובו של בית ישראל נכונה או לא תהיה על ידי מעשיהם; הזמן היה מאמת את טענתם או מגנה אותם כשקרנים שבסופו של דבר יעזבו את הארץ.

https://www.academia.edu/61509857/Reclaiming our Heritage as Hebrew Israelites

53 שנים לאחר מכן, 153 מבני קהילת בני ישראל העבריים שהגיעו ב-1969 מוצאים את עצמם מאוימים בגירוש, לאחר שחשפו מרצונם החופשי בפני פקידי הממשלה את המשך נוכחותם ה"בלתי חוקית" בישראל במשך שנים רבות, חלקן עד גיל שלושים ויותר. התיק מתנהל בימים אלה בבתי המשפט, שכן הקהילה מבקשת להימנע מגירושם של אותם יחידים ומשפחות, ואמנם נכון שהם חיו כאן בניגוד לחוקי המדינה, אך יש תקווה שהממשלה תגלה חנינה ותאפשר להם להישאר "חוקיים" במדינה.

הנושא הפנה את תשומת הלב לבני ישראל העבריים, שמספרם גדל עם השנים וממשיכים לחיות חיי מופת רבים. ככל שהם המשיכו לקיים את אורח חייהם העברי, הם משכו את התעניינות הציבור בישראל והעיתונות הבינלאומית. העובדה שהם אומרים שהם ישראלים אך לא יהודים העלתה באופן טבעי שאלות לאור העובדה שישראל היא "רשמית" מדינה יהודית, וזה סיפק את ההזדמנות להביא מידע דומה לזה הכלול בכתיבה זו לבסיס רחב יותר של אנשים, כדי להדגיש שאין סתירה בלהיות ישראלי בעוד לא להיות יהודי.

ההבטחה של עמוס ט' 15 היא שאלוהי ישראל יחזיר את עמו, ישראל, לארצם ושהם לעולם לא יילקחו משם שוב. כאשר אנו מתבוננים בנביא ישעיהו, אנו רואים שהוא חזה קשיים באיחוד מחדש של שתי הממלכות.

"13 גם קנאתו של אפרים תצא, והם המטרידים את יהודה ינותקו; אפרים לא יקנא ביהודה, ויהודה לא יקנא באפרים". ³⁴

אפרים אינו אמור לקנא בעמדתו של יהודה, אלא גם ליהודה אין להציב מכשולים בפני אפרים! שבית יוסף נבדל מזה של *יהודה* היא עובדה, כלומר שלא כל משפחת יעקב היא *יהודים*, וההבטחות שניתנו לאבות הן יוסף נבדל מזה של יהודה היא עובדה, כלומר שלא כל משפחת יעקב היא שמבחינה תנ"כית אין ישראל בלי יוסף!

מסקנה

במאמרו "*הקרב על התנ"ך וההיסטוריה*", ³⁵קובע ד"ר גארי גרומקי:

"הקרב על ההיסטוריה של האנשים, של התנ"ך הוא קרב על התנ"ך ועל ההיסטוריה של האנשים, המקומות והאירועים המתוארים בתנ"ך. תגליות ארכיאולוגיות אישרו את הדיוק ההיסטורי של התנ"ך. התנ"ך הוא מקור למידע היסטורי והוא עצמו מסמך עתיק שיש לעיין בו כדי להבין את המזרח הקרוב הקדום".

הוא טוען בעד קבלת התנ"ך כמקור ראוי לקרדיט של מידע היסטורי, למרות המחסור הנוכחי במידע ארכיאולוגי לביסוס טענות כמו הקרב על יריחו. הוא משתמש בתל *דן סטלה* כראיה לכך שהזמן יאמת את ההיסטוריה המקראית, משום שעד לגילויה לא הייתה "הוכחה" לדוד מלך "היסטורי".

"בקיץ 1993 חפרו ד"ר אברהם בירן וצוותו אתר בשם תל דן, הממוקם בצפון הגליל למרגלות החרמון. הוא גילה בהריסות מצבה או לוח אבן ובו כתובות בארמית. המצבה הכילה שלוש עשרה שורות כתיבה, אך אף אחד מהמשפטים לא היה שלם. חלק מהשורות הכילו רק שלוש אותיות ואילו הרחבה ביותר הכילה ארבע עשרה. המכתבים שנותרו היו חקוקים בבירור וקלים לקריאה. שתיים מהשורות כללו את הביטויים "מלך ישראל" ו"בית דוד".

https://mechon-mamre.org/p/pt/pt1011.htm ³⁴

מל התנ"ך של ההיסטוריה והארכיאולוגיה של התנ"ך ³⁵

ד"ר גארי גרומקי פרופסור חבר לתנ"ך והומילטיקה סמינר התנ"ך הבפטיסטי קלארקס סאמיט, פנסילבניה, כתב העת של משרד ותיאולוגיה 53-24, עמ' 53

מצבת תל דן היא ההתייחסות העתיקה הראשונה מחוץ לתנ"ך שהזכירה את דוד. הוא מתוארך לשנת 820 לפנה"ס לערך. בכתובת זו מתפאר חזאל מלך ארם: "הרסתי את יורם בן אחאב מלך ישראל, והרגתי את but אחזיהו, בן יהורם, מלך בית דוד". מלכים ב' ח' 29-28 מתעד את פציעתו של יורםע בקרב נגד חזאל, התנ"ך מספר לנו כי יורם הושמד מאוחר יותר על ידי יהוא (2 ק"ג 9:14-26). הארמים ידעו שהוא נפצע בקרב והניחו בטעות שהוא מת מאוחר יותר מפצעיו הקרביים. חזאל ניצח את ישראל ויהודה והקים מצבה זו כדי לחגוג את תבוסתם של שני המלכים.

, בשנת 1994 נמצאו עוד שתי יצירות עם כתובות המתייחסות ליהורם, בנו של אחאב, שליט ישראל, ואחזיהו, שליט בית דוד או יהודה. שמות ועובדות אלה תואמים את התיאור שניתן במלכים ב' ח'-ט'.

הממצא אישר מספר עובדות. ראשית, השימוש במונח "בית דוד" מרמז על כך שהייתה שושלת בית דוד ששלטה בישראל. הנה אישור חיצוני לכך שדוד המלך אכן היה קיים. שנית, ממלכות ישראל ויהודה היו ממלכות פוליטיות בולטות. המבקרים ראו בהן מדינות חסרות חשיבות".³⁶

מסקנתו כי הממצא מאשר את "שושלת בית דוד ששלטה בישראל", פגומה; המידע שהוא מצטט מהמצבה עושה הבחנה ברורה בין מלך ישראל, לבין מלך בית דוד. הוא ממשיך ומכיר בכך שהיו שתי ממלכות, ישראל ויהודה. מה שאנו למדים מכך, שוב, הוא שההבחנה בין ישראל ליהודה ידועה ומקובלת כאמת היסטורית ותנכ"ית. השאלה המתעוררת, אם כן, היא האם אותם מקסימליסטים מהתנ"ך, הרואים בתנ"ך תקף מבחינה היסטורית, מאמינים גם בתיאורים הנבואיים שם? והאם הם מקבלים את העובדה שמבחינה תנכ"ית, לא משה (גואל מצרים) ולא יהושע (המנהיג שהדריך את בני ישראל לארץ אחרי מצרים), יכולים להיחשב Judahites/Judeans/Jews, שכן הראשון היה לוי והשני מבית אפרים! שלא לדבר על שמואל, גדעון או שמשון; אולי בגלל זה הם לא מוזכרים הרבה בישראל היום.

הם בוחרים את מה שהם רוצים לקבל כ"אמת", כדי שתהיה להם "אמונה" מרמזת על אמונה שבשלב מסוים מה ש"מאמינים שהוא נכון" אכן יוכח ככזה. אני הולך לסגור את זה עם שני ציטוטים מהברית החדשה; אני לא מאמין שהאדם שנאמר עליו שהשמיע את הדברים האלה היה/הוא אלוהים בהתגלמותו כבשר ודם, אבל אני כן מאמין שהוא היה ישראלי/יהודה/יהודי שהאמין באלוהי ישראל ובנבואות.

"אל תחשבו שאני בא להרוס את התורה, או את הנביאים: אני לא בא להרוס, אלא לקיים.

כי בוודאי, אני אומר לכם, עד שהשמים והארץ יעברו מן השמים והארץ, לא יעברו בשום פנים ואופן מן התורה (או מהנביאים!) עד שהכל יתגשם.³⁷

³⁶ הקרב על ההיסטוריה והארכיאולוגיה של התנ"ך

ד"ר גארי גרומקי פרופסור חבר לתנ"ך והומילטיקה סמינר התנ"ך הבפטיסטי קלארקס סאמיט, פנסילבניה, כתב העת של משרד ותיאולוגיה 24-55. עמ ' 50

https://biblehub.com/matthew/5-17.htm ³⁷

38.	ישראל"	בית	של	האבודות	הכבשים	אל	אלא	נשלח	לא	, אני	ואמר	ענה	הוא	אבל
										(לי	שה ש	הדג	7)	

ביבליוגרפיה

אסף קליימן, מערכת מנהלית מלכותית צפון ישראלית והשפעתה על יהודה המונרכית המאוחרת, עמ' עם"ך וישראל הקדומה, © 2017 מוהר סיבק GmbH & Co. KG, טובינגן 2017 מוהר סיבק

ד"ר גארי גרומקי, פרופסור חבר לתנ"ך והומילטיקה בסמינר התנ"ך הבפטיסטי קלארקס סאמיט, פנסילבניה, הקרב על ההיסטוריה והארכיאולוגיה של התנ"ך, עמ' 50. 53

הרמן מיכאל נימן, מבט חדש על אוסטרקה שומרון: יחסי המלך-שבט, 2015, אוגרית-ורלאג – 978-3-86835-117-0 הדפסה: Buch- und Medienhandel GmbH, © Münster ISBN ISBN E-Book: 978-3-86835-145-3

ישראל פינקלשטיין, הממלכה הנשכחת, ארכיאולוגיה והיסטוריה של צפון הארץ, זכויות יוצרים © 2013 של החברה לספרות מקראית

מארק צבי ברטל⁷, התנ"ך העברי וההיסטוריה המוקדמת של ישראל, מדריך קיימברידג' להיסטוריה, דת ותרבות יהודית, הוצאת אוניברסיטת קיימברידג' 2010

נדב נאמן, אוניברסיטת תל אביב, גילוי מחדש של סיפור כיבוש צפון ישראלי אבוד, לחשוב מחדש על ישראל: מחקרים בהיסטוריה וארכיאולוגיה של ישראל הקדומה לכבוד ישראל פינקלשטיין © זכויות 2017 אייזנבראונס.

One Family, One Nation משפחה אחת, עם אחד

R.A. 5800597102 עמותה ע"ר

Nof 74 נוף Arad 8906973 ערד Tel. 054-3520838 טל.

 $\underline{https://www.aliyathashakar.com/}\ ascension 201149@yahoo.com$